

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:Wesselényi Miklós u. 7. sz.
I. emelet.

Megjelenik minden hó 15-én.

Genealogiai Füzetek

CSALÁDTÖRTÉNETI FOLYÓIRAT.

A „Genealogiai Füzetek”
előfizetési ára:

Egész évre 8 kor.

Félévre 4 „

SZERKESZTIK:

CSIKSZENTMIHÁLYI SÁNDOR IMRE ÉS KÖRÖSPATAKI ÉS KÖPECZI SEBESTYÉN JÓZSEF.

KIADJA: A SZERKESZTŐSÉG.

Az úri hatóság fejlődése Magyarországon 1848-ig.

(Huszonnyolcadik közlemény.)

Az úri hatóság jogköre.

Most, midőn az úri hatóság egyes jogositványainak megszűnését tárgyaljuk, szem előtt kell tartanunk mindazon felosztást, melyet a mult korszakokban tettünk, vagyis a dologi és személyi alárendeltséget.

I. *Dologi alárendeltség.* A jobbágy által nyújtandó szolgáltatások azok, melyek ezt kifejezik. Ezekkel először e korszakban a III. Károly által 1738-ban Slavonia számára kibocsátott urbarium foglalkozik (Pfahler id. m. CXXI—CXXV.) E fejedelmi intézkedés már jóval enyhébb, mint a mult korszakban megállapított szolgáltatásokra vonatkozó törvények; már mutatja halvány előjelét egy boldogabb időszaknak, midőn a jobbágyok még jobb helyzetbe jutnak s így az emberi méltóság bennük megbecsülést nyer. Ezt fejezték ki a Mária Terézia által kibocsátott urbariumok. Itt nem hivatásunk ez urbariumoknak a szolgáltatásokra vonatkozó intézkedéseit részletesen ismertetni; elég lesz nagyában tüntetni fel azt a haladást, melyet ezeknek intézkedései a multhoz képest felmutatnak, s itt két igen értékes műre utalhatunk, melyek részletesen foglalkoznak e tárggyal. Ezek a már számtalanszor idézett Pfahler „Jus Georgicon“-ja, s Pauly Károly „Constitutio rei urbarialis regni Hungariae“ kétkötetes munkája. (Bécs 1817.)

Az urbariumok foglalnak magukban először kimerítő intézkedéseket az urbéri telkeket illetőleg, s tartalmaznak az urbéri földek megbecsültetésére szakzerű rendelkezéseket s ez utóbbi fontos az úri hatóság fejlettebb szempontjából is, mert a jobbágy elmozdításával is járhat. Ezt szabályozás tárgyává tette az 1791: 35. t.-cz. is. (Pfahler 48—74., Pauly 3—49., az elbecsültetés 38—41); szabályozzák az egyes urbéri jogokat s kötelezettségeket behatóan, így a) legeltetés, b) faizás, c) makkoltatás, d) az úrnak az erdők felett való felügyelete, e) korcsmáltatás, f) a jobbágyoknak borkereskedési joga, g) szeszégetés. Ezek beneficiáknak hivatnak. (Pfahler 74—120, Pauly 190—201.) Azután szabályozást nyert a vadászat, madarászat, halászat s a vad állatok által okozott károk megtérítése, az egyházi tized, a vám, révjog, mézszárlási, a jus fori, a kibérlés, malom joga, jus detractus, a terményekkel s kereskedői árukkal való kereskedés és az elővásárlás, szeszkészítés; a jobbágyföldön talált kincs. (Pfahler 121—163, Pauly 173—165, 196, 180—184, 231—238.) A slavoniai urbarium ezen felül tiltja, hogy a várme gyében e czimen a jobbágyok közadóval sújtassanak. Subsidium, mely a házasságkötés vagy primitia alkalmával fizettetett, nem ide tartozik. A Bánátságban a jobbágyok úgy a diaetalis, mint a redemptualis subsidiumtól felmentettek. Kilenczedet a földesurnak

vagy természetben vagy egyenértékben szolgáltatathatják (Magyar s Horvát urb. CV. §. 3.), de utóbbiban való szolgáltatásra az egyezmény a törvényes bizonyosság a szolgabíró és esküdtje előtt kötetendő, a természetben járó kilenczed megváltása különösen figyelembe veendő ezek által. Ez nagyon fontos, mert már kis mértékben respectálni látszik a felmerülő közzgazlasági követelményeket s előhírnöke azon nagy reformnak, mely a jobbágyi viszonyt 1836-ban érte. Az urbarium nem szüntette meg a helyi szokásokat s az előbbi földesúri egyezményeket sem, csak az ezelőtt szedett $\frac{1}{7}$, $\frac{1}{8}$ helyébe tette az $\frac{1}{9}$ -et. Néhol $\frac{1}{10}$ is adatott, melyet az egyházi tizedtől megkülönböztetésül urasági tizednek hívtak. Bánságban a kilenczed helyett tized állott fenn, melyet nem a föld minden productuma, hanem a termények után fizettek, kivéve a kerti terményeket, zöldséget, hüvelyes veteményeket. A termények szalmájukban, nem kicsépelve adandók; az állatok kölykei után, ép úgy mint Magyar- s Horvátországon (CV. §. 1, 4—0, 3—0 §. 2. 1—0) volt a szolgáltatás megállapítva.

A magyar s horvát urbarium rendelete szerint a kilenczed alól ki vannak véve 1) CV. §. 1. s 3. szerint fundi intravillani, 2) fundi pratenses CV. §. 3. szerint, 3) fundi adiustationales CV. §. 3-nak megfelelőleg birják ezeket akár jobbágyok, akár zsellérek. Így a szántóföldek maradnak hátra. Itt is megjegyzendő, hogy minden 2. évben adtak egy föld után kilenczedet s hol 3 fordulós gazdaság van, ott az ugarnak hátra hagyott földrészen termő növények után egyáltalán nem jár kilenczed. Sajátos intézkedése van a magyar s horvát urbariumnak a len s kendert illetőleg CV. §. 4, melynek rendelete szerint 1 sessió jobbágy 6 font fonalat tartozott adni s arányosan tartoztak szolgáltatni $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ sessió jobbágyok. Ha a szántóföldek gyümölcsössé, szilvássá változtatnának, akkor a kilenczednek nincs helye, akkor 1 pozsonyi hold után 15 kr., fél után $7\frac{1}{2}$, negyed után $3\frac{3}{4}$ kr. fizetendő.

A kilenczed besolgáltatási ideje magyar s horvát urbarium CV. §. 2. s Bánsági urb. CV. §. 2. szerint Szt. István napjára állapított meg s ha ekkor a termények nem volnának megérve, akkor a várme gyé határoz. Ezt az 1802: 7. t.-cz. megváltoztatta, rendelvén, hogy az aratás, kaszálás megkezdését a jobbágyok jelentsék az úrnak vagy megbízottjának s ha 8 nap alatt be nem vitetnék, a sajátját betett a kilenczedet ott hagyván, mint az 1569: 30. is rendeli. Mi az állatok huszadát illeti, kilenczed alá vannak vetve a méhek, juhok, gidák. A jobbágy által egy bárány után 4 kr., egy gida után 3 kr., 1—1 méhkas után 6 kr. (Bánságban előbbiekért $1\frac{1}{2}$ kr., utóbbiakért 4 kr.)

fizetendő. Az állatoktól való e szolgáltatást szintén a germánoktól vettük át kilenczed képében, mert mint az I. korszakban láttuk, első időkben majd csak ez volt az egyedüli. Mi a szolgáltatások idejét illeti, maga az urbarium intézkedése szerint az 1647: 96. t.-cz. hatályos, mely János Baptista ünnepét rendeli. A megváltási összeget illetőleg a magyar és horvát urb. a természetben teendő szolgáltatásokat 4 frtban, 12 jármos, 20 kézi munkát ugyanennyivel mondja ki megváltatónak. A munerákat tekintve, a magyar-horvát urb. CIV. §. 2. s Bánsági urb. CIV. 3, 4. az eddig adandó 12 csirke helyett 2 csirke, 12 kappan s 12 tojást rendel szolgáltatni, a 10 sessio után adandó sertést 30 egész sessió jobbágy által szolgáltatandó borjura változtatja át; eltörli a Pünkösdi s Szt.-Márton napi libát.

Robot s szállítás. Minden jobbágy, legyen sessió vagy zsellér, akár alzellér, a rá eső robotot tartozik teljesíteni (magyar s horvát urb. CIII. §. 1, 8), de mindazonáltal ez nem személyes jellegű. Az urbarium személyes munkát nem rendel s a jobbágy magánjogilag az urának személyesen nincs alárendelve (linb-zigen). Mi az időt illeti, a magyar s horvát urb. CIII. §. 1. szerint egész sessió jobbágy 52 napot jármos szolgálattal, vagy 104 napot kézi munkával szolgál; ezen kívül terheli őt a szállítás (longe vectura is), egy egész sessió jobbágy (utána többi arányosan) négy jármu szekérrel megfelelő terhet 2 napnyi járóföldre tartozik átszállítani. (CIII. §. 12.) Saját házában lakó zsellér 18, alzellér 12 kézimunkát teljesít, Slavoniában egy egész sessió jobbágy 24 napnyi jármos, vagy 48 napnyi kézi munkát ingyen s az úr kívánatára ezentúl egy napnyi kézimunkát 12, egy napnyi jármos munkát 24 kr.-ért tartozik teljesíteni, így 56 napi kézi vagy 28 jármos munkát; ez itt meg is váltható, egy napi kézimunka 10, egy napi jármos 20 kr-ért. (PI. 1.) Zsellér 12, alzellér 10 napnyt tartozik teljesíteni; a longa vectura a Bánságban s Szlavoniában ismeretlen. Ezek volnának nagyjában azok a szolgáltatások, miket az urbariumok is megállapítottak. (Pfahler 163—218., Pauli 204—226, 240—335.) Részletes rendelkezéseket foglalnak magukban az urbariumok továbbá az urbéri egyezményeket, szerződéseket illetőleg, kiemelve azoknak főelveit, érvényességi kellékeit, mely utóbbira nézve magyar s horv. urb. CIII. §. 11, Bánsági urb. IV. §. 6. 1. a) b) azon intézkedését kívánom felemlíteni, hogy érvényes urbéri szerződés csakis a törvényes bizonyosság előtt volt köthető. Ez már hathatós bizonyítéka az úri hatóság hanyatlásának is, mert az úri magánérdek munkálására gördít áthidalhatlan akadályokat, midőn közhatóság előtt kívánja ezek megkötését, másrészt haladást is mutat, a jobbágynek az előbbi korszakhoz képest nagyobb védelmet nyújtván. (Pfahler 218—233. Pauli 481—510.) Kimerítően szabályozzák a szőlőket s ojtványokat; a szőlők után való szolgáltatás is az $\frac{1}{9}$, mely Jus Montanumnak is hivatik (CV. §. 6), Bánságban $\frac{1}{10}$ adandó. Az irtványoknál kiváló fontossága a visszaváltás, mely mint a mult korszakban is láttuk, a dologi függetlenségnek igen fontos nyilvánulása s kifejezője azon magánjogi viszonynak, mely az úr s a jobbágy között létezett. Most igen fontos a magyar s horv. urb. CVIII. §. 6, mely az irtványozást az uradalom beleegyezése s rendelése nélkül büntetéssel s kártérítéssel sújtja. A beleegyezés, lehet szóval vagy írásban kifejezett vagy hallgatólagos, a tények concludendiájával megerősítve. E tilalmazó intézkedést az 1807: 18. t.-cz. is jóváhagyja.

Fontos intézkedéseket találunk még a maradvány (remanentalis) földeket, elhagyott telkeket, curialis s centualisticus földeket, de fundis enhypothecatis, de

fundis colonialibus per dominos (terrestres subditio inscriptis-t illetőleg. (Pauli 94—125.)

A dologi alárendeltség, a jobbágytelek birtoklásában jelentkezett leginkább, azért lássuk mint nyilvánult az úri hatóság a jobbágytelek birtoklását illetőleg. Itt a mi érdekel, az a jobbágytelek elbecsülése. Ez kétféle alapon lehetséges: a) az úr saját használatába kívánja venni; b) a jobbágy hibája miatt. A jobbágyteleknek az úr maga számára való elbecsülése csak egy esetben lehetséges, a HKI. 40. czime alapján, ha ugyanis több osztzó testvér van s curialis allodialis föld hiánya miatt egyiknek vagy másiknak sessionalis telekre lenne szüksége, hogy magának úri lakot építsen. Ezt e korszakban több királyi rendelet is jóváhagyta.* Egyébiránt az úr e kibecsülése nem eszközölhető saját hatalmából, hanem előbb a királyi engedély kikérendő s a helytartótanács által a körülmények fontos megvizsgálásával adja meg. (1773. jul. 20-án kelt 5023. sz. alatt kelt királyi rendelet.) A kérvényben leírandó az elbecsülendő telek minősége s egyzersmind az elbecsültes szükséges volta igazolandó s hozzácsatolandók az osztálylevelek, melyekből kitünik mindenik osztzó részének a minősége s mennyisége; s a kérvény felett határozni a királyi felséget illeti. Az elbecsültes a törvényes bizonyosság előtt a szomszédok s határosok által a nyilvánosan letett eskü után történik. A becsárba a beruházások s a meliorációk is felveendő, mely az illető jobbágynek készpénzben azonnal kifizetendő; az urbarialis is igen nagy körültekintés után lehet megengedni, hogy az urnak saját szükségletére, allodialis földjéhez csatoltassanak. Ez kifejezést ad az úr s jobbágy közt fennálló dologi viszonynak s másrészt hű képét adja a közadózásoknak a jobbágytelkeken való alapulásának.

b) Az elbecsültes származhatik a jobbágy hibájából, ekkor van szó elmozdításról, ebben már kifejezést látjuk az úri hatóságnak a dologi alárendeltséget illetőleg. Ennek helye van akkor, ha a jobbágy a kezében levő telket nem mivel kellőképen, vagy az úri s a közszolgáltatásokat nem teljesítheti, vagy azokat megtagadja, vagy igen sok kihágást követ el, javíthatatlannak bizonyul. Ide vonatkozólag 1795: 35. t.-cz. egy regnicularis deputatiót küldött ki, a melynek munkája tárgyalás alá sem került, I. Ferencz 1802. jun. 15-én kelt 12,926. számú rendeletével intézkedett e tárgyban. Hogy egyrészt az úri szék megtartásának költségei ne merüljenek fel, másrészt a jobbágy sorsa se legyen nyomasztó, nem kötelezi a földesurakat ugyan úri szék tartására, hanem e helyett tartozik az úr a törvényes bizonyosságot (a szolgálbirót s esküdtet) a tiszti ügyészszel együtt a helyszínére hívni, kiknek kötelessége a falusi előkelőbbséket az elmozdítás okáról megkérdezni s ha ezt jogosnak találják, az urat erre felhatalmazni s egyzersmind gondoskodni arról, hogy az elmozdított helyébe más telepíttessék, nehogy a közadózás ez által kárt szenvedjen; s minderről tartoznak a vármegyének az urbarialis protocolumban jelentést tenni. Az elmozdítás kimondása után köteles a földesúr 3 havi időt engedni, hogy a jobbágy ez alatt a köz s úri terheket fizesse meg s új hajlékról gondoskodjék. Az épületek s a meliorációk megbecsültesének is hely van adva, mint a költözés es esetén, ezt majd látni fogjuk. E királyi rendelet egy néhány megye felterjesztésére, oda módosított az 1803. máj. 31-én kelt 13,874. számú királyi rendelettel a földesúrnak javára, hogy tőle függ, vajjon az előbbi módon, vagy úri szék tartásával járjon el az ügyben.

* Mint 1774. márcz. 26-án 1414. szám, 1774. márcz. 7. 1659. számú királyi rendeletek.

Végre az 1811. márcz. 26-án kelt 7194. számú királyi rendelet úgy intézkedik, hogy a királyi ügyész s a törvényes bizonyosság működése a jobbágy elmozdítás okára terjedjen ki, az elbecsültetést illetőleg a régi szokás maradjon hatályban.

E királyi rendelettel azon régebbiek, melyek szerint az elmozdítás úri széken mondandó ki s a Savria által helyben hagyandó, hatályukat veszítették, így pl. 1778. jul. 24. 3789. sz. kir. rendelet. (Pfähler 69—74. Pauli I. k. 38—41.) Az elbecsültetés specialiter szabályoztatott a Bánságban. Itt jóllehet a jobbágyoknak azon előnye van, hogy az úri hatóságnak sem visszavételi, se elbecsültetési joga nincs, de ha mindazáltal a jobbágy azon helyzetben volna, hogy a földek művelése által nem lenne képes a magas kincstár s a földesúr igényeit kielégíteni, akkor az uradalomnak jogában áll az ily jobbágytól a jobbágytelket (constitution sessionale) az előirt törvényes módon visszavenni s azt a közadózók közül másnak a becstár s a melioratiók díja lefizetéséért átadni. Ha vevő nem találtatnék, a kincstárnak okozott kár megtérítéséért megengedtetik, hogy az ily föld a becstár lefizetése nélkül más alkalmas jobbágyának adassék át, ezt rendeli Bánsági urb. 1. §. (Pauli I. 41, 42.) Itt a jobbágytelket illetőleg az úri hatóságra tekintettel meg kell emlékeznünk a jobbágytelek javításáról. (De rectificatione constitutive sessionalis) A jobbágytelkek kiszakítása, összeírása alkalmával valami tévedések csuszak be, ezért a sértett félnek, kinek kár okoztatott, jogában áll kijavítást követelni, mint a tisztviselőknak adott utasítás (Intr. exeq. mag. CV. §. 30.) igazolja. Itt felpereskép szerepelhet az úr vagy a jobbágy. Felperes köteles a hibára rámutatni, mire a törvényszék új felmérést s vizsgálatot határoz s felperes ekkor a jobbágyi külső, belső földeknek felmérési jegyzőkönyvét a törvényszék elé terjeszti, mi a szolgabíró s esküdt által megvizsgáltatik s hitelesítettik s az eredeti urbariumi földrajstommal összehasonlítottatik, mi által a többlet, vagy a hiány kitűnik. Ezután új telek szabás rendeltetik el s új urbariumi lajstrom készíttetik, mely ha a kellő alapfeltételeknek megfelel, hitelesítettik s helybenhagyatik; a fellebbvitel a helytartó tanács s aztán a kir. felség. Ha a jobbágytelek igazítása valami a földesúrnak fenmarad az 1723: 18. 1772. márcz. 13-án kelt 1773. jan. 4-én, 1776. okt. 1-én kelt királyi rendelet alapján köteles az úr más szükölködőbb jobbágyoknak, vagy a községnek adni

át, s ha ezek átvenni nem akarnák, más idegen jobbágyának adni át; az egyáltalán nem csatolhatja nemesi birtokához. (Pauli I. 23, 24. Szlemenics Pál „Közönséges polgári magyar törvény“ 1823 I. 282.) Ehhez társul az uradalmi erdő s legelőnek rendbeszedése is, mely főbb vonásaiban az előbbivel megegyez.

Ezek után rátérhetünk az ugynevezett urbéri panaszokra. Urbéri panaszok alatt értjük a dologi alárendeltségből folyó panaszokat. Ezek az úri hatóság közigazgatási ügyköre alá tartoznak, mérüljenek fel egyes jobbágyok vagy jobbágyközségek részéről, mint ezt az 1792: 12. t.-cz. kifejezi s ítt nem csak az urbarialis, hanem az industrialis telkek haszonbérleti viszonyából s az innen származó jogok s kötelezettségek is számitásba jönnek.

Ha szem előtt tartjuk az urbéri panasznak fennebb adott fogalmát, akkor azt látjuk, hogy ez a dologi alárendeltségi viszonyból felmerülő panaszokat foglalta magában. De tudjuk azt is, hogy a jobbágytelken lakó nemesek is dologilag az úri hatóság alatt álltak, azért láttuk mikép nyilvánult az úri hatóság az 1836-os törvény előtt a jobbágytelken lakó nemesek felett, az 1791: 35. t.-cz. az úri szék hatáskörét illetőleg az 1780. előtti időkre állítja vissza; s addig a nemesek akkor állottak úri szék előtt, ha az ügy a jobbágytelken, vagy annak birtoklásából folyó jogot vagy kötelezettséget érintette s mint Pauli id. m. 49. lapján állítja, az ingókra vonatkozó ügyeket illetőleg is, itt hivatkozik az 1715: 62. t.-cz.-re, de az, mint már a mult korszakban láttuk, ép ellenkezőt rendel, mert a szerzett ingókat s pénzt, mit az ily nemes a jobbágytelekbe befektetett, a királyi kincstár javára kívánja lefoglaltatni; ezt fejezi ki Pfähler id. m. 270. 1. „A nemesek, így a szabadosok s nemtelenek is, kik nemesi javakat örök (anyai, női) vagy ideiglenes (zálog, birtokjoggal birtokolnak állásuk s polgári karakterükből kifolyólag személyüket s mik azt követik, ingó dolgait illetőleg (1556: 41. t.-cz., 1635: 21., 1647: 78., 93. pr. 1715: 36.) más hatóság alatt állnak, mivel senki személyét tekintve 2 hatóság alatt nem állhat, a személyes úri hatóság alól ki vannak véve (ha csak magukat annak alá nem vetik) s ennek anynyiban vannak alávetve, mennyiben a jobbágytelek s ennek haszonbérletéből folyó jogok s kötelezettségek vannak érdekelve s mikben a pactumnál fogva alá vannak vetve.“ Ezek azok mind, mik a dologi alárendeltséget kimerítik. Dr. Endes Miklós.

A tusnádi Pálffy család.

A leleszi konvent levéltárában őrzött nemes levelek között található Pálffy *Salamonnak* és testvérének Józsefnek Udvarhelymegyétől 1811-ben nyert nemesi bizonyítványa is.¹ Ebből megállapítható, hogy a Pálffy család eredeti neve *Pál* volt, s hogy a tusnádi székely lőfők között az 1602-ki összeírásban György és Lőrincz e néven szerepelnek.² Így találjuk az 1701-ki összeírásban még Pál Istvánt is.³ Továbbá, hogy a nemesi bizonyítványt nyert Pálffy *Salamon* és József atyja *István* volt. Végül, hogy ezen Istvánnak testvére volt azon *János*, ki Szabolcsmegyébe költözött s ott előbb megyei főjegyző, utóbb alispán lett. (1745-től főjegyző; 1768-tól haláláig alispán.)

¹ Turul 1895. évf.

² Szék. Oklvt. V. köt. 235. 236. 1.

³ Szék. Oklv. VII. köt. 66. 1.

Ennek a *Jánosnak* nejétől Keresztes Krisztinától egy leánya Eleonora († 1838.) vitkai Vitkay Istvánné s egy fia *Antal* született. Ez Biharvármegyében Vértesen lakott. Nejétől Beöthy Máriaától csak egy leánya Julia (sz. 1805. † 1831.) maradt, ki feöldi Doby Józsefhez, e sorok írójának atyjához ment nőül.

Antallal a Pálffyak ezen ága fiágon kihalt.

A már említett Pálffy *Istvánnak* legidősebb fia *László* (sz. 1747. † 1824.) papi pályára lépett. Premontrai kanonok s a jászói konvent levéltárának igazgatója. Életrajzát a jászói prépostság története közli.

Ennek testvére *József* († 1841.) cs. kir. kamarás, a debreczeni kerületi tábla elnöke. 1838-ben Debreczen városa diszpolgárává választotta. Családot nem alapított.

A harmadik testvér volt *Salamon*, ki 1811-ben

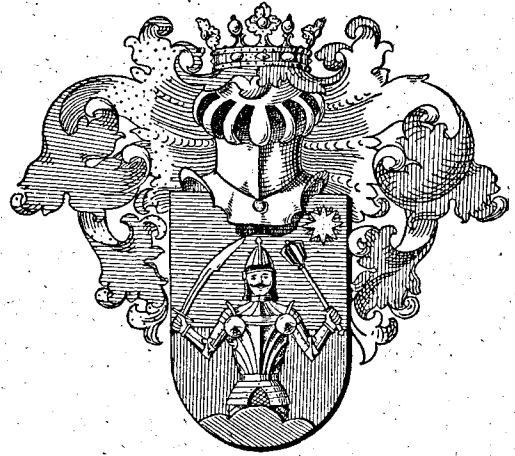
Udvarhelymegyétől nemesi bizonyítványt nyert. Szabolcs vármegye és a Kállay család levéltárnoka. Irt egy „Isten imádása“ című vallásos művet. Nejétől, Korber Máriától, két fia származott: *II. István* és *I. József*.

II. István (szül. 1808. † 1857.) 1846-tól 1850-ig kincstári prefektus volt Ugváron, 1850–1854-ig cs. kir. törvényszéki elnök. Neje br. Landesz Mária, kitől négy gyermeke született: *Mária* (sz. 1842. † 1899.) Mendlich Ferencz budapesti tanár neje; *III. István* (sz. 1844. † 1902.) köz- és váltóügyvéd volt Szobránczon; *Kornélia* (sz. 1850.) Vajdaffy Géza ungvári gimnáziumi tanár neje és végül *Béla* (sz. 1853.) árvaszéki ülnök, radványi birtokos, jogtudor. Nejétől Noviczky Máriától öt gyermeke született: *Elza*, *Mariska*, *Tibor*, *II. Géza* és *II. László*. Az itt említett három fiúra vár a családfentartás hivatása.

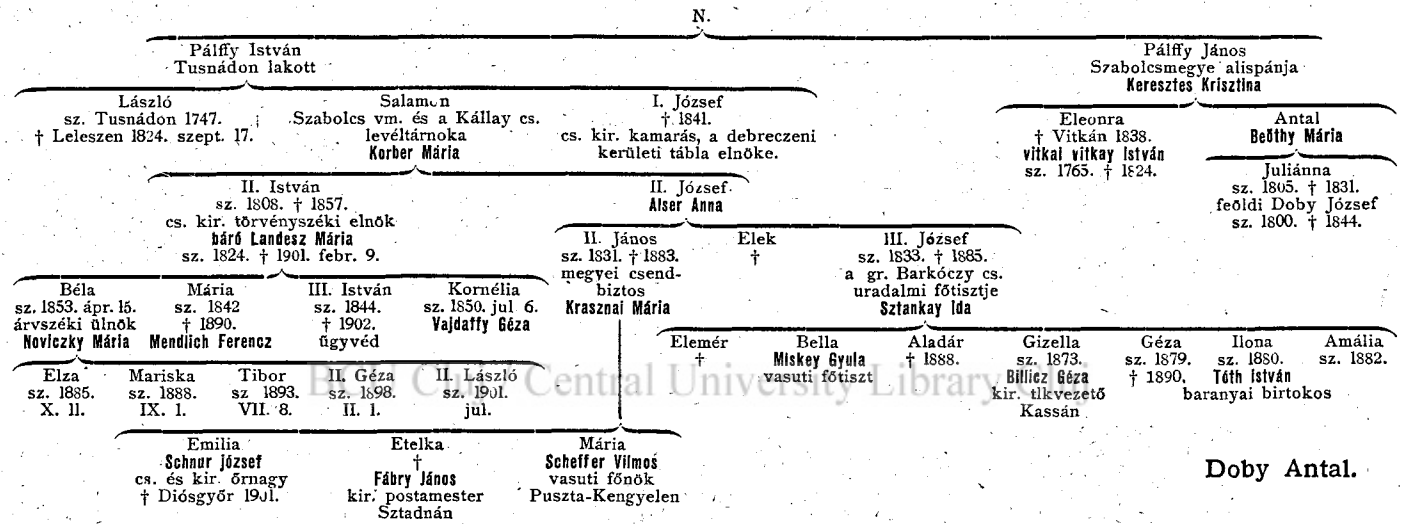
II. István testvérének *II. József*nek szintén voltak utódai a mint a táblázatunkon is látható.

Pálffy-László jászói kanonok-plebános pecsétjéről vesszük a család czímerét: kék és vörösre vágott

paizsban, hármask zöld halomból kiemelkedő, jobbában kardot, baljában buzogányt tartó sisakos, pán-

czélos vitéz, a paizs felső bal sarkában arany nap által kísérvé.

Bodoki Mikó Miklós családi krónikája.*)

(Ötödik és befejező közlemény.)

Anno 1709 die 1-ma Julii, én ifjabbik Kisfaludi Ferencz házasodtam az én Istenem segedelméből Séra Ilonával. Isten áldja meg az mü életünknek kezdetit és végit az maga dicsőségére.

Anno 1710 die 3 Aprilis Isten ő felsége adott egy kis fiacskát, kit kereszteltem Lászlónak. Komák: Kövér Ferencz és Istvány, kézdivásárhelyi Szócz Istvány uramék. Ez volt az első gyermekem. Isten éltesse és nevelje.

Anno 1712 29 Martii lött egy kis fiacskám Sepszi-Sz.-Györgyön, kit is kereszteltem anno 1712 die 23 martii. Komák: Daczó Pál uram és felesége Csefei Zsófia, sz.-györgyi praedikátor Vássárhelyi Péter feleségestől. Az gyermeket keresztelték Ferencznek. Isten éltesse maga dicsőségére.¹

(Más kézzel.) Anno 1734 die 16 Decembris rettenetes iszonyu égi tűz, avagy égi jel láttatott észak felé, mely miatt nagy félelem lett mü közöttünk; mely is

csakhamar setétülés után következett. Tartott tiz óra után is.²

(Más kézzel.) 1771 die Decembris holt meg Kövér Simon bátyám Kantába. Criptába 15 ejusdem tették be.

(Más kézzel.) Anno 1778 die 18 Januarii holt meg az én kedves édes öcsém Kövér Pál uram, én-nékem nagy keserűségemre. Tétettem a kantai kolostor kriptájába 22 januarii. — Kövér Erzsébet.

Anno 1791 die 19-na Martii holt meg Kövér Erzsébet nénénk. Temettetett itten Peselneken a kerítésben 21-ma ejusdem; kinek is adjon Isten örök nyugodalmat. Amen.

Anno 1793 die 8-va Decembris estve mintegy 9 óra tájba szörnyü földmozdulás volt.

Anno 1808-ban 4-ta Julii holt meg az én édes feleségem Rápoti Zsuzsánna, kinek Isten adjon örök nyugodalmat. Amen.

1822-dik esztendőbe 23-a Junii holt meg az atyám Jankó Péter, felesége Rápoti Zsuzsánna után, kinek adjon Isten örök nyugodalmat.

* A krónika függeléke.

¹ Eddig a Kisfaludi F. kezeirása.

² Eddig a 15. levélről.

Anno 1810-ben én Jankó Elek házasodtam meg. Feleségül vettem Bartok Betát, a ki is holt meg magtalanul 1830-ba 8 Septembris, kinek is adjon is az Isten örök nyugodalmat.³

Szeretett testvérem Jankó Terésia született vala anno 1803 5-a Septembris. Férjhez ment Soliom Andrásához anno 1824. Szüle fiait és leányokat 7-et, melyek közül életben van 5, — Ádám, Károlina, Venczel, Sándor és Mária. A midőn a 8-adikkal szülés ideje eljött volna anno 1842 11-a jul. szörnyű vérfolyásban esvén, mely által végképpen elgyengülvén, a nála lévő kised meghalálózván, nem tudta szülni, mig végre

³ A 16a. lapon: Jeles emlékezet. 1838-ik esztendő janarius holnapjának 23-ik estvéli 9 óra tájat esett vala egy rettentő földindulás, melyre melyre még a tornyokbéli harangok is szólnak vala.

julius 14-re virradólag éjfél után egy fertály egyre 6 is véglehelletét megtévén, a mikor 18 évek ótai páros élet után neveletleneket hagyván maga után, életének 39-ik esztendejében a halál, minden dolgok pusztítója a sirba vezeté, mely valaha századokig mindnyájunknak nyughelye leend, míg a feltámadás anygala meg fogja fúni a trombitáját. Ifj. Jankó András mpr.

Anno 1845 április 2-án 8 és 9 óra között holt meg édes apám zágoni Jankó András, ki született volt 1772 febr. 2-án. Páros életet élt 43 esztendőt és 8 holnapot. Témették itten Peselneken a kerítésben, kinek is adjon Isten boldog feltámadást. Ámen.

Ifj. Jankó András mpr.

Édes anyám Szörtsei Zsófia holt meg 1858-ba április 11-én; kit Isten juttasson dicső színe látására Ámen.

Kelemen Lajos.

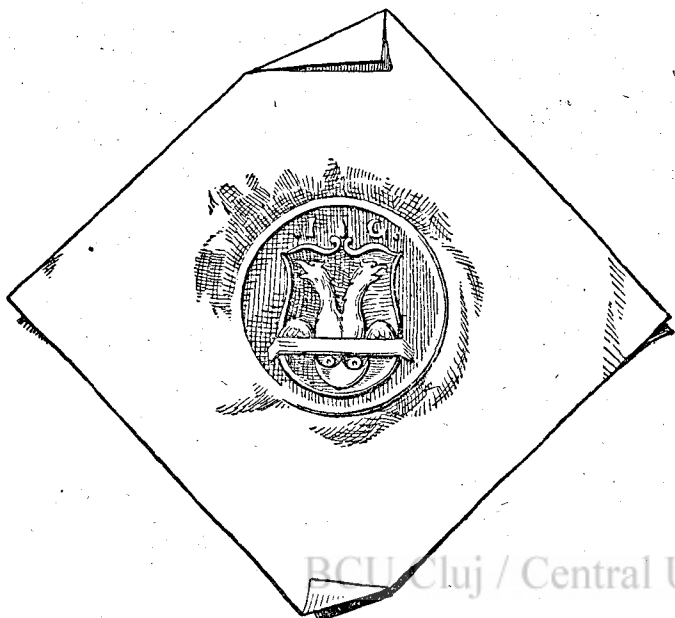
Adatok a Gerendi család történetéhez.

(Negyedik közlemény.)

79. *Gyulafejérvár 1560. januárus 31.* II. János király megerősíti Lajos király kiváltságlevelét M.- és O.-Bányabükk Kolozsmegyétől való elszakításáról és Tordamegyéhez csatolásáról, melyet titkárának Gerendi Miklósnak (1.) kérésére 1525-ben engedett meg s Apaffy Gergely és neje Gerendi Erzsébet (23.) és Gerendi György (29?) kérésére most kedvezésül enged. (Kemény J. gr. Reg. Arch. II. 177 l.)
80. 1561. Gerendi Gerendi György (29.) említve. (Kemény J. gr. Diplomatarium V. 143.)
81. 1562. Kálnai András özvegye Gerendi Katalin (16.) Apaffy Gergelytől és feleségétől Gerendi Erzsébettől (23.) oly feltétellel vesz kölcsön 25 arany forintot, hogy ha idegen kézen lévő bányabükki részjóságát törvényesen visszaszerezheti, akkor azt Apaffy Gergelynek adja el, — különben pedig ez egerbegyi részjóságát foglalhatja el. (Kemény J. gr. Reg. Arch. II. 199. l.)
82. *Gyulafejérvár 1567.* Földvári Bálint protonotarius előtt tett vallomáslevel, mely szerint Gerendi György (29.) a maga és fiai Pál (38.), Péter (39.), István (40.) és leánya Magdolna, ismét a regendorfi Kálnai Péter és Pál és Kálnai Péter leánya Magdolna nevében a Kálnaiknak M.- és Oláh-Bányabükkön ítélet alapján jutott részjóságai felét és a másik fél hatodrésztét, melyet 200 frtban Kálnai Miklós özvegye Gerendi Anna (15.) bir, a visszaváltás teljes jogával örökösen Gerendi Erzsébetre (23.) Apaffy Gergelynére s fiaikra Boldizsárra és Miklósrá s ezek utódaira iratja és nekik ajándékozza. (Kemény J. gr. Reg. Arch. II. 178.)
83. 1569. *Ante festum B. Galli confessoris, Sabbatho proxima.* Végrehajtási jelentés, mely szerint ozdi Baláthfi Istvánnak Gerendi László (7.) fiától Mártontól (7.) való Borbára (32.) leányától született Pál nevű fia Apaffy Gergelyné Erzsébet (23.) aszszonynak a Gerendi László (7.) leányának megítelt osztoztatást a Gerendi Márton (21.) leánya Katalin (34.) részében mindkét Bányabükkön és Káposztásszentmártonban megakadályozta. (Kemény J. gr. Reg. Arch. II. 178. l.)
84. 1569. Gerendi Gerendi György (29.) említve. (Kemény J.: Diplomatarium V. 153.)
85. *Bessenyő 1570. (Feria quarta post festum decollationis B. Johannis Bapt.)* Osztálylevel, melyet ozdi Baláthfi István tett a Gerendi László (7.) Márton (21.) fiának Borbára nevű leányától született Pál fia képében Apaffy Gergely tanácsúrral, a felesége Gerendi László (7.) Erzsébet (23.) nevű leánya képében; azon már 11 év óta peres jószágban, a magtalanul elhalt egykori Toroczikai Kristófné Gerendi Katalin (34.) Márton (21.) leánya Magyar- és Oláh-Bányabükkön és Káposztás-Szentmártonban levő osztályrészében, bekei Tetei Lőrincz közügyigazgató és kereszturfalvi Csákány Balázs előtt. (Kemény J. gr. Reg. Arch. II. 179. l.)
86. 1572. *Feria 3. proxima post festum Beatae Lucia virginis.* Báthory István helyesbitő osztoztató parancsa Gerendi György (29.) a Péter (14.) fia számára, ki volt fia Jakabnak (5.), ki volt fia Gerendi Miklósnak (3.); továbbá ozdi Baláthfi István fia Pál részére, kinek anyja volt Gerendi Miklós (3.) László (7.) fiának Márton (21.) fiától való Borbára (32.) leánya; ugyszintén Apaffy Gergelyné Gerendi Erzsébet (23.) a Gerendi Miklós (3.) leánya, hasonlókép Baláthfi Kristóf Borbára leánya részére, kinek anyja volt a kövesdi Tomori Pálnak néhai kozárvári László Zsófia leányától született leánya a Torda vármegyei Egerbegy határainak kiigazítása és meghatározása ügyében, — a következők ellen: Kálnai Lászlónak Gerendi Jakab (5.) Katalin (16.) nevű leányától született fia Kálnai Pál; Gerendi Márta (17.) özv. Erdélyi Miklósné, özv. Chyerény Istvánné Gerendi Erzsébet (18.), Gerendi Anna előbb Podrinai János, azután Machó György özvegye, most pedig Isák Mátyásné és Gerendi Katalin (20.) szamosfalvi Mikola Imréné, kik mind a többször említett Gerendi Miklós fia Péter leányai. Ismét néhai Bolyay Ádám és felesége Gerendi (3.) Miklós leánya Klára (9.), fia Miklós és leányai Gáltói Balázné Bolyai Katalin és Erzsébet Désfalvi Gáspárné, továbbá néhai Vancza György, Gerendi Miklós (3.) László (7.) fiának Anna (22.) nevű leányától való leányai Gertrud, a Cserényi Gáspár özvegye és Margit, a Békes Lajos felesége, ugyszintén Gerendi Miklós (3.) Mátyás (12.) fiának Mihály (27.) nevű fia, hasonlókép néhai balázsfalvi Cserényi Gáspárnak (Vancza) Gertrudtól való leányai Sajókereszturi Tamásné, Klára és pókai Sidó Györgyné, Borbára.
87. 1578. Dobszai István protonotarius előtt kötött egyezés azon pörben, melyet Gerendi Miklós (3.) Jakab (5.) fiának Péter (14.) fiától való János (31.)

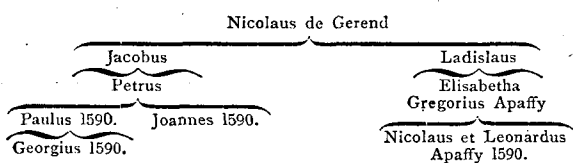
fia és Gerendi Péter (14.) György (29.) fiának fia Pál Appaffy Gergelynéől a Gerendi Miklós (3.) Erzsébet (23.) leányától való Apaffy Miklós ellen a leányegyed ügyében indított, mely szerint Gerend, Lóna, Egerbegy, Keresztur és Kecze a gerendi hid építésének kötelezettségével Apaffy Miklósnak, Alsó-, Felső- és Közép-Füged faluk pedig Gerendi Jánosnak (31.) és Pálnak jutnak. (Kemény J. gr. Reg. Arch. II. 198. 1.)

88. 1584. Apaffy Miklós vallomása Gerendi János (31.) egy örkei és egerbegyi rétyéről. (Kemény J. gr. Reg. Arch. II. 121.)
89. 1589. Gerendi János (28.) tordai főispán neje relatioja. (Tört. Tár. 1896. 492 1)

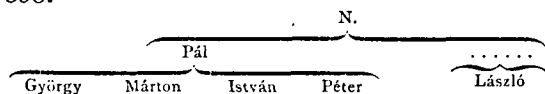
Gerendi János pecsétje. 1591.

90. 1589. Gerendi István (40.) említve. (Kemény J. gr.: Diplomatarium VI. 59. 1.)
91. 1590. Gerendi Gerendi György (41.) ellenmondása a Gerendiek és Apaffyak kölcsönös örökösödésében. Leszármazás:

(Kemény J. gr.: Diplomatarium VI. 119. 1.)

92. 1593. A fejevármegyei kapponi részjóságot elzálogosítása 110 frtban Márgai István által Gerendi Jánosnak (31?) (Kemény J.: Reg. Arch. III. 444. 1.)
93. 1598.

E genealogia alapjául a következő szöveg szolgál: „Georgius (43.) filius Pauli (38.) de dicta Gerend, Martini (46.) Stephani (45.) ac Petri Gerendi (44.) fratrum suorum carnalium, ac etiam Ladislai (47.) Gerendi fratris videlicet patruelis nominibus.“ (Kemény J. gr. Diplomatarium VI. 217. 1.)

94. 1598. Jósika Istvánné Füzi Borbára beiktatása a neki Zsigmond fejedelem által királyi joggal együtt mindkét ágra ajándékozott azon javakba, melyek részint a néhai Gerendi János (28.) nótáján, ré-

szint apanagyfalusi Apaffy Miklós örökre vallása, illetve vásár útján jutottak a fejedelem kezéhez; a melyek a gerendi kastély, ház és kuria a hozzájuk tartozó gerendi, oláh-lónai, egerbegyi, gerend-kereszturi, hadrévi (Hadrő), kezei, vajdaszegi, czekedi, alsó és középső fügedi, valamint a gerend-szentmártoni tordavármegyei jóságotkal és jóságrészekkel; „erga introductorias praelibati principis cum clausula cum nos emanatas per principis ejusdem capitulique Albensis Transilvanici homines Paulo (38.) ejusdemque filii (43.) Georgio, (46.) Martio, (45.) Stephano et (44.) Petro nec non etiam (47.) Ladislao fratre eorum patruelis omnibus omnino Gerendi de dicta Gerend respectu totius praemissae executionis Luca vero Trausner intuitu memoris Farkasneberke, item foeneti Berek-Elei compellas in territorio praetacti praedii Gerend-Szentmárton situatarum portiois item possessionariae in possessione Hadreu habitae „Apaffyrész“ vocatae, atque piscinae etiam „Nagytóhelj“ dietae in terreno ejusdem similiter possessionis existentis Margaretha porro Orbai relicta, item Georgio, Francisco et Nicolao filiis suprafati condam Nicolai Apaffi jure genitricis olim suae Elisabethae (23.) quippe Gerendi in praetactis possessionibus ac praedio possessionarum „Gerendi Erzsébet asszony-rész“ nuncupatarum; fisco autem Caesareo Regio prouti Sigismundo etiam Rákóczi tamquam tutore legitimo, ac naturali Georgii, Sigismundi et Pauli filiorum suorum ex (36.) Anna filia condam Joannis (28.) Gerendi pro creatarum respectu totius praemissae introductionis contradicentibus.“ (Kemény J. gr.: Reg. Arch. III. 137. 1.)

95. 1598. Gerendi (38.) Gerendi Pál Oláh-Lonáról említve. (Kemény J. gr.: Diplomatarium VI. 216. 1.)
96. 1598. Gerendi (28.) János mint néhai említve. (Kemény J. gr.: Diplomatarium VI. 214. 1.)
97. 1598. Néhai Gerendi Anna (36.) néhai gerendi Gerendi János (28.) leánya, Rákóczy Zsigmond felesége. (Kemény J. gr.: Diplomatarium VI. 219. 1.)
98. 1607. Gerendi Márton (46.) a mindkét Bányabükön levő részjóságát 60 forintban Gelyén Imre kolozsvári birónak elzálogosítja. (Kemény J. gr.: Reg. Arch. II. 200. 1.)
99. 1621. Egy Fejérvármegyében, Maros-Koppánban levő ház záloglevele, mely hajdan a Margai István útján Gerendi Jánostól (?) került Margai Jánoshoz. (Kemény J. gr.: Reg. Arch. III. 443. 1.)
100. 1625. Özv. Bányászi Istvánné Gerendi Erzsébet szerződése három jobbgyűléshely felett azon nyolcz másért, melyeket Fejérmegyében Péterfalván azelőtt Bokos Bálintnak 431 magyar forintért elzálogosított volt. (A szerződés-mód leirva.) (Kemény J. gr.: Reg. Arch. III. 192.)
101. 1627. Gerendi István (45.) és felesége Veres Anna beiktatása a Mártonfalván Orbai Péter defectusán jutott részjóságba. (Kemény J.: Reg. Arch. III. 403.)
102. 1627. Királyi jog adományozás a Fejér vármegyei Mártonfalva és Felső-Gezésre Gerendi István és felesége Veres Anna részére. (Kemény J. gr.: Reg. Arch. III. 403. 1.)
103. 1630. Néhai Sombori Gábor Gerendi Erzsébettől (42.) való fiának kötelezvénye 50 magyar forintról, melyért Kolozsvármegyében Valkón szamosújlaki Kállai Gáspártól zálog czímen két jobbgyűlést adta el. (Kemény J. gr.: Reg. Arch. III. 209. 1.)
104. 1630. Vajdaszegi Gerendi László felesége Mikó Katalin. (Kemény J. gr.: Repertorium Nobilitatis Transsylvanicae. V. köt.)
105. 1633. I. 21. „Az sövényfalvi erdőkre menvén va-

- dászni, öietünk két erdei mag öreg kant, ki egy udvarlónknak az lovát megölte, egy öreg emét, 8 őzt, 3 rókát. — Háltunk Gerendi (46.) Márton nevű hokmesterünk házánál Királyfalván. (Rákóczi György naplója. Erd. Múz. XVII. köt. VIII. füz. 467. 1.)
106. 1634. IV. 10. Sombori Gábor és Sombori Gáborné Gerendi (42.) Erzsébet vallják, hogy Kamuti Balásné Zeller Angalittól több kölcsönpénzeket felvettek, lekötven két jobbágyot s egyéb apró jószágot. (Tört. tár: 1898: 533. 1. 568. pont.)
107. 1659. februárius 17. Barcsay Ákos vajdaszegei Ge-

- rendi Miklósnak czímeres nemeslevelet ad.* (Kemény J. gr.: Rep. Nob. Transs. V. k. G.)
108. 1668. XII. 3. Dániel János özvegye Gerendi (50.) Zsófia ellenmond a vajdaszegei jobbágyok kiváltásának. (Daniel cs. oklt. 417. sz. 726. 1.)
109. Mártonfalva, 1671. VII. 3. Özvegy Daniel Jánosné Gerendi (50.) Zsófia levele Kún Istvánhoz. (Daniel cs. oklt. 175. sz. 284. 1.)

Gyulai Rikárd.

* Ez adathoz czikkünk elkészülte után jutottunk.

Aranyosszék Iustrája 1642-ből.

(Ötödik közlemény.)

XI. Földvár.

Nobiles:

Zoliomi Mathiás.

Primipili veterani:

- Leore Mathias; fia: Márton, mens. 1.
Öcscse ennek: Pap Jancsi, an. 10.
Geondos Miklós.*
Kozák Gergely; fiai: György an. 12, Mihály 10, Gergely 4.
Nagy Mihály, udvari katona.
Ennek öcscse: Nagy Ferencz.*
Nagy Miklós; fia: István, an. 1.
Ennek mostoha fia: Péter, an. 7.
Nehéz László,* Nagy Pál uram szolgája.
Musnai Tamás; fia: István.*
Kundi István; öcscsei: János,* Péter an. 10, Pál an. 9.
Leore György; fia: János.**
Leore Márton.
Dési alias Kundi András,* mezei katona legény.

Equites literis nobilitaribus carentes:

Olomücsi János; fia: István an. 2.

Pedites Pixidarii in Feoldvár:

- Székel Lénárt; fia: Székel György,* ennek fia: János, 7 heti.
Fejér Mihály.*
Fejér Mihályné* unokái: Ferencz an. 12, Márton an. 10.
Horváth Ábrahám, Széna Miklós, Fabian György, Tankó János, Hajdu Istók,* ez Csikban rákosi, annak mondja magát lenni.
Chiaki István, Nagy Pál uram kocsisa, fia: Istók an. 1.
Szalay Gáspár.*
Nagy Péter,* ez örökben tart egy árvát, székel földi gyermeket háromszékit, neve: György an. 7.
Balog alias Szikszai István,* Szőke alias Balog György* szolga.
Veres alias Szász György; ez az nemes lovasok közé tartaná magát; fia: István an. 1.

Inhabiles in Feoldvár:

Barlok István, nyomorult. Szilvási Péter, nyomorult.

Vagi in Feoldvár:

- Musnai Miklós; ez Érsekújvárt mondják, hogy lakik. Balog Mihály embert ölt volt, elbujdosott; öröksége veres drabant hely, Széna Miklós birja mostan. Varga János, Marosvásárhelyre ment.

Mortui post collustrationem:

Nobiles:

Papp Miklós, Papp Mihály, Nehéz Péter, Kundi Bálint, Leore Máthé.

Pedites mortui:

Kiss István, Haraly Gergely.

XII. Veresmart.

Nobiles:

- Czikó Mihály uram, fejevári udvarbiró, fia: Pál.**
Zoliomi János, ductor nobilium; fia: Boldizsár an. 9.
Cikó Péter; fia: János an. 2.
Széky Pál.
Teokesy Miklós; fiai: Miklós an. 11, Péter 9, János 4.
Mostoha fia ennek: Nagy Mihály* alias Orbán;
Harasztoson szolgál.
Székel Péter; fia: Boldizsár an. 10.
ez örökben tartja Czibák András fiát; neve: Czibák György.*
Ungvári Gergely, udvari katona.
Szilágyi András, mezei katona.

Pedites Pixidarii:

- Fekete Bertalan, Fekete György, Jeges Márton, Jeges Mihály, ezt az két darabantok közé irták; mostoha fia ennek: Fekete Márton,** an. 11.
Nagy János; fia: György.**
Öcscse ennek: Nagy Miklós.*
Székel Miklós, szolga.
Nagy János; fia: Boldizsár.*
Kis István.
Szabó Lukács.
Kalmany Máthé; fia: Márton.*
Benecz János; fia: Mihály an. 11.
Kis Pál.
Nagy Pál* veres darabant, fia: György an. 5. Istók an. 2. Ezeknek az édes anyjok Gerendre ment férjhez jobbágyhoz s oda vitte magával őket.
Vas Márton,* fia: Nagy András, nagybányai fiunak mondja magát; öcscse ennek: Bálint.*
Székel Márton; fiai: Ferencz iskolába jár Vinczen, Mihók an. 10.
néhai Nagy Jakab; fiai: András* iskolába tanul, Gasi an. 11.
néhai Koter Mihály; fia: Boldizsár mensium 5.

Inhabiles:

Nagy Balázs, erőtlen, világtalan.

Orphani:

Néhai Balog Balázs árvája Bálint an. 7; ezt Nagy János tartja örökben.

Mortui post collustrationem:

Kis Thamás, Jeges Péter, Vas Márton, Nagy Pál.

XIII. Inakfalva.*Pedites Pixidarii:*

Mathiás István; fia: István an. 8.
Vargiási János; fia: Péter an. 5.
Giulay István; ez nemességét pretendálja, hogy vagyon. Tiboldi István.
Nagy György fiai: Márton an. 5, Péter mens. 6.
Rácz Miklós.
Kis Bálint; fia: Miklós.
Forró Pál.
Ferenczi Mihály.
Sárközi alias Koncz Mihály; fiai: György,* Istók an. 8.
Fekete András, fia: Ilés an. 8.
Sándor Mihály; fia: Balázs an. 8.
Sárközi alias Koncz Benedek.

XIV. Felvincz.*Nobiles:*

Márton deák; fiai: Ferencz,* Zsigmond,** János,** Miklós.**
Orbán Mihály.
Szász Lőrincz, gyalog hadnagy.
Szász Bálint; mostoha fia: Hari János,* Hari Gyurka an. 12.
Czibak András.
Koncz János; fiai: András an. 7, István an. 1 mens. 5.
Horváth Tobiás; fiai: István,* Kolozsvárt tanul iskolában; Gyurka an. 3.

Primpili recentes:

Horváth György.
Kovachi György.
néhai Koncz András* fia: Koncz György.
Kovachi István; fiai: György an. 10, Mihály an. 2.
Horváth Mathiás, udvari katona; fia: János an. 5.
Székel Bálint; fia: István an. 1.
Kádár Mihály deák; fiai: Márton an. 6, Péter an. 3, Ferencz mens. 2.
Kádár Mihály; mostoha fia: Filep Istók.**
Földvári János; fiai: György, János an. 12.
Földvári Mihály.
Simon Bálint; fia: István an. 6.

Pedites pixidarii:

Bartalius István; fia: István,* ezt Harasztosról irtuk. János.*
Földvári Márton; öccse: András,* Jancsi an. 4; István.*
Simon János; fiai: Simon Bálint,* Simon Gergely,* András an. 5.
Bartha N.
Bartha István;* ez Mezősegen, Palatkán lakik. Feolczen Gergely* Rákoson lakik. Chiapp István,* Chiapp András,* Chiapp János fia.
Tegzes Mihály; fia ennek: András,* István,* Gyurka an. 3.

Tegzes János; fia: Istók mens. 3.
Szász István; fia: Bálint an. 4.
Leore István; öccse: Leore János;* Márton an. 10.
Tegzes Bálint; fia: Gergely an. 2.
Kálmány Márton; fiai: János,* András.*
Kálmány István; fia: István;* Marczy mens. 3.
Kun Pál; fia: Gergely;* Márton an. 7.
Jeges János; fiai: István,* Lukács.*
Seprődi Pál.
Szász János.
Chépp György.
Hari Lőrincz;* öccse ennek: István an. 11.
néhai Bartha András; fiai: Márton an. 7, Mátyás an. 3.
Szász Balázs; fiai ennek: Szász János,* István an. 10, Pál an. 5.
Koncz István; öccse: Koncz Gergely;* Gyurka an. 1.
Ez a Koncz István egy ifju legényt is tart örökbe, neve Varga István.*
Takácsi Gáspár; fia: Takáchi János.*
Kanio Gergely; fia: János an. 1.
Bán János; fiai: Mihály,* Imre,* Péter an. 11, Miklós an. 8.
Tóth György; öccse: Mihály,* Marczy an. 11.
néhai Varga Bálint; fia: Varga János,* Fekete János.*
Nagy Mihály; öccse: Nagy István.*
Bartalius István; öccse: Bartalius Balázs* szolgál.
Gar Pál; fia: János an. 11.
Bolgár Márton, zászlótartó; fia: István mens. 6.
néhai Kanio Bálint; fiai: János,* István,* Mihály an. 10, Gyurka an. 7, István mens. 6.
Bíró István; fia: Bíró Bálint,* iskolába jár Enyeden.
Székel János; fia: György.*
mostoha fia ennek: Birtalan István.*

Pedites pixidarii in Felvincz:

Szilágy György.*
Szilágy Ferencz.*
öccse ezeknek: Mihály an. 12. László an. 10, János an. 3.
Székel Mihály; mostoha fia ennek: Székel András.*
Fekete Mihály.
Fekete János; ez urunk Ónagysága kék darabontjai között lakik, fizetésen.
Fekete Gergely.*
Oláh János; fia: Oláh János,* ennek fia: Gyurka an. medii.
Ezt felszabadította Bagioni Miklós, ez manumittalta az urunk ő nga zászlója alá.
Bartha Boldizsár.
Szarka István,* Szarka Péter fia.
Varga János; öccse ennek: István, an. 10.
Szabó alias Makai Márton; fiai: András, an. 8, János, an. 6.
Bartha Pál; fiai: Gyurka an. 4, András an. 1.
Seres Tamás; fia ennek: Márton an. 3.
Tholdi Pál.
Nagy Mihály alias Varga; fia: Mihály an. 1.
Mindszenti István.
Székel Péter; fiai: Bálint,* ennek fiai: Ferencz,* János an. 5, György an. 1.
Kolochiai Gáspár; fiai: Gáspár an. 9, István an. 7.
Dienes Mihály; fia: Geczi an. 2.
Bíró Péter; fiai: István an. 11, Márton an. 6.

K. Weres Sándor.

TARTALOM: Dr. Endes Miklós: Az úri hatóság fejlődése 1848-ig. — Doby Antal: A tusnádi Pálffy-család. — Kelemen Lajos: Bodoki Mikó Miklós családi krónikája. — Gyulai Rikárd: Adatok a Gerendi család történetéhez. — K. Weres Sándor: Aranyösszék lustrája 1642-ből.